

tydning, sig, at vi jo slet ikke have nødig at hente Exempler fra Krigsstaden, thi vi have det, i der ligger os meget nærmere, idet vi i den sidste Memnekaalder have haft ikke mindre end to meget alvorlige og meget ødelæggende Vandfloder, hvoraf den ene var i Limfjorden; men den Gang mente man ikke, at Sagen var national i det Omfang, at man fandt det nødvendigt at give nogenformelt Understøttelse af Statskassen. Men om vi end maa sige, at der ikke er nogen Berettigelse til at kalde det Forhold nationalt, i alt Fald ikke, naar der er Spørgsmaal om Forbring paa Understøttelse, saa maa vi alligevel erkende, at det er et nationalt Anliggende, og det er opfattet saaledes af Nationen selv, thi deri maa man give de Herrer Ret, som med saa megen Anerkjendelse have omtalt det meget betydelige Bidrag, der er kommet ind ved den frivillige Subskription, og jeg frygter ikke for at sige det — at navnlig for Lolland-Falsters Vedkommende er den Hjælp, der er givet, meget nær ved at være fuld Erstatning. Jeg taler ikke om de enkelte større og formuende Mænd, som hverken have ønsket, forlangt eller faaet tilbudt nogen Hjælp, men jeg siger, at netop for Lolland-Falsters Vedkommende ere saamlige Taxationer foretagne af Komiteer, der ere udnævnte af Beboerne selv, og de Beløb, som de have angivet, have de faaet betalt paa saa lidt nær, at der for Falsters Vedkommende er givet 151,000 Rb. af de 170,000 Rb., der bleve forlangte. For Lollands Vedkommende husker jeg ikke Tallet rigtig, men der er der blevet betalt indtil 90,000 Rb. (Der er Meget mere, over 200,000 Rb.!) Sa, der er blevet givet saa fuld Understøttelse, at der kun mangler 90,000 Rb. i det Beløb, som de selv have opgivet. Jeg finder Anledning til at tilføje, at ganske vist er der ikke blevet givet nogen Erstatning for den Skade, Jorderne temst have lidt, og hvorfor? Fordi man ikke har kunnet det, men Spørgsmaalets Afgjørelse har man udtrykkelig forbeholdt sig, og der er Midler tilføede til at kunne give Erstatning for disse Tab forsaavidt de overhovedet kunne konstateres. (Udflydelse af Steenstrup). Sa, forsaavidt de kunne konstateres (Steenstrup: Nei, jeg sagde forsaavidt Tabene overhovedet kunne erstattes!) Dette tror jeg er muligt; de kunne erstattes ligesaa vel som en anden hændelig Ulykke, der kan arriveres, hvad der jo ingenlunde er usjendt her i Landet, thi det arriveres jo jævnlig, at en Mand kan faa sin Jord eller dens Afgrøde ødelagt paa anden Maade end ved Vandflod. Dette Spørgsmaals Afgjørelse er som sagt forbeholdt, det vil senere komme frem, og der er Renge tilføede til at kunne fyldestgjøre rimelige Raad i saa Henseende. Der ere Medlem, hvem jeg sidst henpegede til (Steenstrup), mente, at der var visse Tab, som ikke kunde erstattes, og henviste navnlig til det Tab, som vedkommende Eiendomme maatte lide i Eiendoms-handelen. Jeg siger: Sa, det er sikkert; men Spørgsmaalet er,

om man ikke her har skruet Værdien for høit op, og om den ringere Værdi, som man nu tilskriver denne Begivenhed, ikke er en Egenstabs, der har hvilet paa Eiendommene forinden Vandfloden, idet de jo altid have været udsatte for at blive ødelagte af en Vandflod. I saa Henseende skjønter jeg ikke rettere, end at, naar man opfører Diger til samme Spidesfont, tidligere, maa, de vedkommende Eiendommers Værdi være den samme som for Stormfloden. Men de Herrer maa ikke glemme, at de Eiendomme, der have lidt ved Stormfloden, have i og for sig en pænt Værfæfsheds, som de ikke kunne forlange, at Andre nu for en væsentlig Del skulle tage Byrden af, ved at bringe dem i en bedre og sikkere Tilstand, end de have været i for. Jeg beklager, at jeg ikke ser mig i Stand til at staae noget større Bidrag fra Statskassen end det, der er foreslaaet, og hvis jeg altsaa skal kunne komme de Herrer imøde, maa det ske enten ved at forminde Digerens Høide (En Steenme: Det gaar ikke an!) eller ogsaa ved, som flere ere Medlemmer have udtalt, at tage Amtet og maasse den enkelte Kommune med for en vis, dog temmelig begrændset Sum. Jeg har i og for sig ikke nogen alvorlig Indvending imod, at Amtet tages med. De Herrer ville ogsaa se, at jeg slet ikke har glemt Amtet, og jeg tror, at der er ikke saa ganske lille en Udgift, Amtet kan komme til at udrede ved den Rolle, der tildeles det efter dette Lovforslag. Men jeg vil, som sagt, ikke have Noget imod, om man — vel at mærke — for en begrændset Sum tager Amtet med. Derimod tror jeg ikke, at det er rigtigt at tage Kommunen med, dels fordi de fleste af Kommunens Beboere ville være blandt de Skadelidte, og dels fordi de i alt Fald have ligget saa nær ved Ulykken, at der paa mange andre Maader er stillet Forbringinger til dem, som de ogsaa have fyldestgjort. Man sagde for, at det ikke var værdt at forminde Digerens Høide, og det er det heller ikke, men jeg vil dog sige, at det er en af de Veie, ad hvilke man i alt Fald kan nedfatte Udgifterne noget, navnlig for Lollands Vedkommende, idet det nemlig er paatenkt at indrette Digerne saaledes, at det hele Digesystem bliver indrettet i Raage, om jeg saa maa sige, nemlig saaledes, at et Brud paa et enkelt Sted af det høre Dige ikke med Nødvendighed medfører den samme Ulykke, som først ske, at Vandet løber fra Noddy Fjord ind i Maffov Fjord. Paa denne Maade vil man kunne bestemme Digerets Høide i Forhold til Størvæsen, og Værdien af de Arealer, som ligge i en Raag, thi der er jo ingen Vind om, at der ligger mere Vægt paa at forhindre Vandet fra at trænge ind paa et meget frugtbart og værdifuldt Stykke Land, som maasse er beboet af mange Mennesker, end der ligger paa ubetinget at sikre et mindre Areal, som maasse ingen anden Værdi har end Græsningen. Jeg har derfor ikke noget imod, om man